

Az irat elektronikus útról készített

Székesfehérvár, 2020. február 6.

Szigeti Csilla
írnök

SZÉKESFEHÉRVÁRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MENEDZSERI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM KEZDŐIRATON:	
postán, gyűjtőládába, személyesen, faxon, e-mailen	
ÉRK.:	2020 FEBR 06 100.
PÉLDÁNY:	/ FELZETT
MELLÉKLET	KÖZTÜK:
ÜGYSZÁM UTÓIRATON:	10K272h3/2017/38

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00289-0/2020	
Érkezett: 2020 FEBR 14.	
Példány:	2
Melléklet:	2 x 7 db
Kezelőiroda: <i>[Signature]</i>	

T.
MAGYARORSZÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA
részére!

T
SZÉKESFEHÉRVÁRI KÖZIGAZGATÁSI ÉS
MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG
mint elsőfokú bíróság útján!

Budapest, 2020. február 6.

Tárgy: Alkotmányjogi panasz Alaptörvény ellenes bírói döntéssel szemben az Abtv. 27. §-a alapján

Alulírott, [REDACTED]
[REDACTED] mint indítványozó – a
csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, a Szecskay Ügyvédi Iroda (ügyintéző
ügyvédek: dr. Kovács Zoltán Balázs és dr. Németh Sándor; [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény ("Abtv.") 27. § (1) bekezdése alapján.

A jelen alkotmányjogi panasz Abtv. 27. § és 29-31. §-aiban meghatározott befogadhatósági feltételeknek való megfelelésének részletes ismertetését az alábbi (2)-(3) pontok tartalmazzák.

(1) AZ INDÍTVÁNYOZÓ ÉS A JOGI KÉPVISELŐ

1. Az indítványozó:

[REDACTED]

2. Az indítványozó jogi képviselője:

Szecskay Ügyvédi Iroda
ügyintéző ügyvédek: dr. Németh Sándor és dr. Kovács Zoltán Balázs

- [REDACTED]
3. A jogi képviselő meghatalmazását 1. sz. mellékletként, az Indítványozó cégmáslolatát 2. sz. mellékletként, a Kúria Kfv.VI.37.730/2018/11. számú ítéletét pedig 3. sz. mellékletként csatoljuk.
- (2) **AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁSKÖRÉT ÉS AZ INDÍTVÁNYOZÓ INDÍTVÁNYOZÓI JOGOSULTSÁGÁT MEGALAPOZÓ RENDELKEZÉS**
4. Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. § (1) bekezdése állapítja meg.
5. Az indítványozó indítványozói jogosultságát az Abtv. 27. § (1)-(2) bekezdése alapozza meg.
- (3) **TÉNYÁLLÁS, A VIZSGÁLANDÓ BÍRÓI DÖNTÉS, AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK INDOKAI ÉS AZ INDÍTVÁNYOZÓ ÉRINTETTSÉGE**
- (a) *Tényállás*
6. A Közbeszerzési Hatóság Elnöke 2017. január 5-én hivatalbóli kezdeményezést nyújtott be az új Kbt. 149. § (1) bekezdés e) pontja alapján az Indítványozó és az [REDACTED] ellen a közbeszerzési szabályok megsértése miatt. Az ügy előzményeként előadta, hogy az ellenőrzésre a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződések teljesítésének és módosításának a Közbeszerzési Hatóság által végzett ellenőrzéséről szóló 308/2015. (X. 27.) Korm. rend. 5. § (1) bekezdése alapján került sor 2016. október 17. napján, a T-04886/03/2016. számú végzéssel.
7. A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint az Indítványozó és az [REDACTED] eleget tettek a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban "régi Kbt.") 128.§ (2) bekezdésében az igénybe vett alvállalkozók bejelentésére vonatkozó kötelezettségnek és 2017. február 1. napján kelt iratában előadta, hogy nem kérte jogsértés megállapítását az alvállalkozók be nem jelentése miatt. A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint azonban a [REDACTED] a bejelentés megtételével egyidejűleg nem nyilatkoztak arról, hogy a bejelentett alvállalkozók nem állnak a régi Kbt. 56.§ (1) bekezdése, valamint az 57.§ (1) bekezdés a)-d) és f) pontjai szerinti kizáró okok hatálya alatt. Ezen állítólagos jogsértésre való tekintettel kérte a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását és bírság kiszabását.
8. A Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottsága (a továbbiakban "Hatóság") a Közbeszerzési Hatóság Elnöke hivatalbóli kezdeményezésére a [REDACTED]

██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████
██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████
██████████ ██████████ ellen – a közbeszerzési szerződés teljesítése tárgyában – indult jogorvoslati eljárásban megállapította, hogy az Indítványozó és az ██████████ nem teljesítette és ezáltal megsértette a régi Kbt. 128.§ (2) bekezdésében foglalt azon kötelezettséget, amely szerint az ajánlattevő köteles nyilatkozni arról, hogy a bejelentett alvállalkozók nem állnak kizáró okok hatálya alatt, és velük szemben egyetemlegesen 40.000.000,- Ft, azaz negyvenmillió forint bírságot szabott ki (a továbbiakban: "**Határozat**").

9. Az elsőfokon eljáró Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: "**Elsőfokú Bíróság**") a 10.K.27.243/2017/23 számon hozott ítéletével megállapította, hogy a Határozat jogsértő és erre való tekintettel azt megváltoztatta olyan módon, hogy a bírság összegét 40 millió forintról 4 millió forintra leszállította, az egyetemleges kötelezést mellőzte és az Indítványozót kötelezte 1.5 millió forint bírság megfizetésére.
10. A másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék (a továbbiakban: "**Másodfokú Bíróság**") ítéletében az elsőfokú ítéletet helyben hagyta azzal, hogy a leszállított bírságból felperesnek 1.500.000,- Ft-ot, a korábbi I. r. felperesnek pedig 2.500.000,- Ft-ot kell megfizetnie.
11. Az alperes felülvizsgálati eljárás iránti kérelmet terjesztett elő a Kúriához. A felülvizsgálati kérelemben arra hivatkozott, hogy a Hatóság megfelelően járt el, a Határozat nem jogszabálysértő, az Elsőfokú Bíróság és a Másodfokú Bíróság pedig jogellenesen változtatta meg a Határozatot. A Kúria a kérelmet alaposnak találta. Ítéletében megállapította, hogy az eljáró bíróságok tévesen értelmezték a Pp. 339/B. §-ában foglaltakat, döntésük ezért jogszabálysértő. Az Indokolásban a Kúria előadta, hogy értelmezése szerint a Határozat nem jogszabálysértő, ezért a bíróságoknak nem volt hatásköre a Hatóság mérlegelési jogkörébe tartozó bírság mértékének felülbírálatára.

(b) A vizsgálandó bírói döntés, az eljárás megindításának indokai és az indítványozó érintettsége

12. A vizsgálandó bírói döntés a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.730/2018/11. sz. ítélete (a továbbiakban: "**Felülvizsgálati Ítélet**"). A Felülvizsgálati Ítéletet az Indítványozó 2019. december 9-én kapta kézhez. Az Indítványozó a jelen alkotmányjogi panaszt a törvényes hatvannapos határidőn belül, nyújtja be, azt követően, hogy valamennyi rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
13. Álláspontunk szerint a Felülvizsgálati Ítélet az alább részletesen kifejtett indokok alapján alapjogsértő. Amennyiben az érintett alapjogokat a Kúria tiszteletben tartotta volna, akkor a Másodfokú Ítélet nem került volna hatályon kívül helyezésre és az

Elsőfokú Ítélet nem került volna megváltoztatásra, ezáltal pedig az Indítványozónak a Hatóság által kiszabott bírságnál – a jogsértéssel arányban álló – lényegesen alacsonyabb mértékű bírságot kellett volna megfizetnie.

14. A Felülvizsgálati Ítélet az Indítványozót közvetlenül érinti, mivel a Felülvizsgálati Ítélet tárgyát azon bírósági eljárások során hozott ítéletek képezik, amelyben az Indítványozó felperes volt. Tekintettel arra, hogy az Indítványozó a fent említett eljárásokban peres fél volt, az eljárási résztvevői érintettséget nem szükséges külön bizonyítani.¹
15. Az Indítványozó időközben nevet változtatott, amely tény 2. sz. mellékletből kiolvasható.

(4) AZ ALAPTÖRVÉNY SÉRTETT RENDELKEZÉSEI

16. Az Ítélet sérti az **Alaptörvény XV. cikk (1)** bekezdésében meghatározott törvény előtti egyenlőséghez való jogot, amely szerint *"(1) A törvény előtt mindenki egyenlő."* Sérti továbbá a **XV. cikk (2)** bekezdésében foglalt jogegyenlőséggel szoros összefüggésben álló diszkrimináció tilalmának elvét, amelynek értelmében *„(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”* A felhívott XV. cikk (1)-(2) bekezdésében foglalt alapjogok a T. Alkotmánybíróság következetes joggyakorlata értelmében a jogi személyeket is megilletik.²
17. A Felülvizsgálati Ítélet szintén sérti az **Alaptörvény a XXIV. cikk (1)** bekezdésében meghatározott tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, amely szerint *"Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék."*

(5) A FELÜLVIZSGÁLATI ÍTÉLET ALAPTÖRVÉNY-ELLENESSÉGÉNEK INDOKOLÁSA

18. A Kúria érvelése és döntése az alábbi indokok alapján alapjogsértő. Tekintettel arra, hogy a T. Alkotmánybíróság nem egy negyedfokú bírói fórum, az Alkotmánybíróságtól nem a Felülvizsgálati Ítélet jogszerűségében (azaz szakjogi kérdésben) való döntést várunk, ugyanakkor az alapjogsérelem feltárásához

¹ "Polgári eljárásban az alperes illetve a felperes, büntető ügyekben a terhelt érintettsége nem kíván külön bizonyítást (...)" Az alkotmányjogi panasz kézikönyve, szerk: Bitskey Botond és Török Beáta, HVG-Orac, Budapest, 2014, 190. o.

² Pl. 10/2017 AB határozat:

[...]

"[73] ... Az alkotmánybírósági gyakorlatban a megengedhetetlen megkülönböztetés tilalma a jogi személyekre is vonatkozik [vö.: pl. 63/2008. (IV. 30.) AB határozat a pártalapítványok támogatása tárgyában], ezt a gyakorlatot megerősíti egyébként az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésének megfogalmazása, mely kifejezetten „mindenkire” vonatkoztatja az általános jogegyenlőségi szabályt, illetve az alapvető jogokat megkülönböztetés nélkül „mindenkinek” biztosítja {lásd legutóbb összefoglalóan: 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [243]–[245]} ..."

nélkülözhetetlen bemutatni a Kúria döntésének és indokolásának szakjogi megalapozatlanságát, hiszen részben ezen jogszabálysértés az, ami az alaptörvény által védett alapvető jogokat és értékeket sérti.

5.1 A Felülvizsgálati Ítéletben tett megállapítások

19. A Kúria a felülvizsgálat eljárása során arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró bíróságok tévesen értelmezték a Pp. 339/B. § szakaszában foglaltakat. A Kúria kiemelte, hogy a Határozat mérlegelési jogkörben hozott határozatnak minősül, ezért *"a jogalkalmazó több jogszerű döntés közül választhat."*³
20. A Kúria továbbá a Határozat bírósági felülvizsgálatának kérdését tisztázta, és leszögezte, hogy a felülvizsgálat jogszerűségi vizsgálatot jelent, azaz a bíróság csak jogsértő határozatot helyezhet hatályon kívül, vagy változtathat meg. Ennek kapcsán a Kúria egy sor megállapítást tesz a Felülvizsgálati Ítélet 30. pontjában, amit fontosnak tartunk szó szerint idézni:

„[30] Konkrétan kimutatható jogszabálysértés hiányában nincs helye a határozat megváltoztatásának pusztán azon az alapon, hogy lehetséges egy másik, esetleg még okszerűbb mérlegelés is. A közigazgatási bíróságot nem illeti meg a felülmérlegelés lehetősége. Ez esetben elvonná a hatóság hatáskörét, és a közigazgatási szerv helyébe lépve választana egy másik ugyancsak jogszerű megoldást. Szintén a tiltott felülmérlegelés körébe tartozik az, ha a bíróság egy, az alperes által is értékelt körülménynek ad súlyosabb vagy enyhébb nyomatékot. Nem elégséges indok a határozat megváltoztatására a kiszabott bírság eltúlzottnak tűnő mértéke sem.”

21. A Határozat jogszerűtlenségének kérdését is kifejtette a Kúria, eszerint akkor beszélhetünk jogszerűtlen határozatról, ha *„a közigazgatási szerv a mérlegelési szempontokat nem tárta fel teljes körűen, vagy azokat okszerűtlenül mérlegelte, továbbá, ha egyes releváns, az ügy összes körülményéhez tartozó elemeket figyelmen kívül hagyott, illetve olyan körülményt értékelt, amely az adott esetben jogi jelentőséggel nem bír.”*⁴
22. A Kúria sérelmezte az eljáró bíróságok indokolásának hiányát a Határozat jogsértőnek minősítése kapcsán, mind a bírságösszeg, mind az egyetemleges kötelezés kapcsán.
23. A továbbiakban a Hatóság korábbi gyakorlatára való hivatkozást vitatta a Kúria. Kiemelte, hogy a jogalkalmazói gyakorlat nem minősül jogszabálynak, az attól való eltérés nem alapozza meg a közigazgatási határozat megváltoztatását. Kimondta, hogy az Indítványozó által kiválasztott jogesetek alapján nem lehet joggyakorlatra következtetni, majd megjegyezte, hogy *„e mellett az alperes [a Hatóság] nincs*

³ Felülvizsgálati Ítélet 27. pont

⁴ Felülvizsgálati Ítélet 32. pont

elzárva attól, hogy korábbi gyakorlatán változtasson.”⁵ Kiemelte, hogy a bírósági felülvizsgálat mércéje a jogszabály, mondván, hogy a bíróságok nem mutatták ki, hogy a Hatóság bírságolása mely anyagi jogszabályba, a Kbt. mely rendelkezésébe ütközik.

24. A Felülvizsgálati Ítélet 37. pontja szerint a Határozat bírságkiszabásra vonatkozó része teljes mértékben megfelel a Pp. 339/B. §-ában meghatározott követelményeknek:

„Döntése indokolásában megfelelő részletességgel számot adott a figyelembe vett körülményekről, a mérlegelt szempontok előjeléről és általa értékelte nyomatékáról. Az indokolás tartalmazza, hogy bár a jogsértést nem minősítette súlyosnak, a Kbt. tételes jogi rendelkezésének megsértése miatt mégis indokoltnak tartotta a bírság kiszabását. Ennek körében figyelembe vette a közbeszerzés tárgyát, annak kiemelkedően magas szerződéses összegét, az alvállalkozói szerződések összértékét, valamint azt, hogy a jogsértéshez a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat. A jogsértők javán értékelte azt, hogy a hiányzó nyilatkozatokat pótolták, az eljárást lezáró döntésre a jogsértés befolyással nem volt, valamint hogy velük szemben eddig még nem állapított meg Kbt.-be ütköző magatartást.”

25. A Felülvizsgálati Ítélet az eljáró bíróságok kapcsán kimondja azt is, hogy azoknak nem az Indítványozói jogsértés, az ahhoz kapcsolódó körülmények újraértékelése volt a feladata, hanem arról kellett volna döntenüik, hogy a Hatóság mérlegelése jogszerű volt-e, vagy sem.
26. Az Indítványozó és az [REDACTED] konzorciumával kapcsolatban a Kúria kiemelte, hogy az eljáró bíróságok nem indokolták kellőképpen az egyetemleges felelősség jogsértő voltát. A Kúria álláspontja szerint mivel a szerződés teljesítéséért egyetemlegesen tartoznak felelősséggel, ezért a Hatóság jogszerűen kötelezte a konzorciumi tagokat a bírság egyetemleges megfizetésére.

5.2 A Felülvizsgálati Ítélet alaptörvényellenessége

27. Az Indítványozó a bírósági felülvizsgálat iránt előterjesztett keresetében előadta, hogy a Hatóság által kiszabott bírság nem csak aránytalan a jogsértés tárgyi súlyához képest, hanem az a Hatóság által korábban, azonos jogszabályi rendelkezés megsértéséért következetesen kiszabott bírság összegének sokszorosa.
28. Ennek bemutatására az Indítványozó az alábbi táblázatot állította össze az azonos jogszabályi rendelkezések megsértéséért kiszabott bírság összehasonlítása érdekében.

⁵ Felülvizsgálati Ítélet 34. pont

Határozat száma és kelte	D.911/53/2015, 2016. március 25.	D.271/20/2016, 2016. július 7.	D.11/17/2017, 2017. április 12
Megsértett jogszabályhely	régi Kbt. 128.§ (2): kizárólag a kizáró okok fenn nem állására vonatkozó nyilatkozat-tétel hiánya	régi Kbt. 128.§ (2): kizárólag a kizáró okok fenn nem állására vonatkozó nyilatkozattétel hiánya	régi Kbt. 128.§ (2): kizárólag a kizáró okok fenn nem állására vonatkozó nyilatkozattétel hiánya
Jogsértés időtartama és KDB szerinti súlya	másfél év (2014.06.14-től állt fenn, a hivatal-bóli kezdeményczés 2015.12.08-i); súlyos	több mint két év; súlyos	egy év (2014.04.18. és 2015.05.04. között); nem súlyos
Érintett alvállalkozók száma	38	41	33
Közbeszerzés tárgya és értéke			
Nyilatkozat pótolható-e és pótlásra került-e?	Nem	Nem	Igen
A jogsértésnek volt-e az eljárást lezáró döntésre befolyása?	Nem	Nem	Nem
Korábbi jogsértés miatt volt-e bírság kiszabva?	Nem	Nem	Nem
Kapcsolódhat-e visszafizetésre vonatkozó szankció a jogsértéshez?	Nem	Nem	Nem
Bírságolt társaság			
Kiszabott bírság összege	2.500.000,- Ft mindkét társaságra külön-külön	2.000.000,- Ft	40.000.000,- Ft, egyetemlegesen

29. Összegezve tehát megállapítható, hogy ugyanazon jogszabályi rendelkezés megsértéséért a Hatóság az Indítványozóval szemben nagyságrendekkel magasabb összegű bírságot szabott ki, mint a táblázatban szereplő jogalanyokkal szemben. Mindemellett meg kell jegyezni, hogy a Hatóság – az Indítványozó csekély súlyúnak minősített jogsértésével szemben – súlyosnak minősített jogsértésekért az érintett jogalanyokra az Indítványozóval szemben kiszabott bírság töredékét – pl. egyhuszadát – szabta ki.
30. Álláspontunk szerint, mérlegelési jogkörben meghozott döntés során is alapvető jelentőségű, hogy azonos súlyú és jellegű jogsértésekért azonos, de legalábbis hasonló súlyú jogkövetkezményeket alkalmazzon az eljáró hatóság és semmiképpen se kerüljön sor arra, hogy azonos jogsértésekért aránytalanul eltérő szankciót alkalmaz különböző jogalanyok tekintetében. Ellenkező esetben a jogállamiság és a jogbiztonság elve sérül, és megállapítható az Alaptörvény XV. cikkének, valamint XXIV. cikkének sérelme. A XV. cikk sérelme abban érhető tetten, hogy azonos jogszabályi rendelkezés azonos vagy hasonló súlyú megsértését különböző jogalanyok tekintetében másképpen szankcionálja a Hatóság, míg a XXIV. cikk sérelme abban testesül meg, hogy a Kúria utat enged egy olyan közigazgatási hatósági gyakorlatnak, amely nem következetes és a hatóságok bármikor dönthetnek úgy, hogy eltérnek a korábbi, saját maguk által kialakított gyakorlatuktól. Mindez ahhoz vezetne, hogy adott esetben az éppen eljáró hatósági ügyintéző szubjektív belátásán múlik egy konkrét ügy elintézésének módja és az alkalmazott jogkövetkezmény. A hatóságok következetes bírságolási gyakorlatának elvárását megerősíti a „Közigazgatási bírságok” vizsgálati tárgykörben a Kúrián felállított joggyakorlat-elemző csoport által készített összefoglaló vélemény.⁶
31. A Felülvizsgálati Ítélet állításával szemben – mely szerint "[a] jogalkalmazói gyakorlat azonban jogszabálynak nem minősül, így az attól való eltérés akkor sem alapozná meg a határozat megváltoztatását, ha az állítás ténybelileg igaz is lenne" – a Hatóság gyakorlata nem a Határozat megváltoztatásának alapja, hanem a kiszabott bírság okszerűtlenségének egyik indoka, illetve az Elsőfokú Bíróság számára, a bírság összegének mérséklésére használt zsinórmérték.
32. A Kúria azon megállapításával kapcsolatban, mely szerint "[s]em a felperes [az Indítványozó], sem az eljáró bíróságok nem ismerik az alperes gyakorlatát teljes körűen, a felperes által kiválasztott egyes bírságösszegekből a bírságkiszabási gyakorlatra következtetni nem lehet", előadjuk, hogy irreális elvárás a Kúria részéről annak megkövetelése, hogy az Indítványozó, illetve az eljáró bíróságok bármely, a Hatóság hatáskörébe tartozó tényállás megsértése esetén (még ha azok nem is tárgyai a jelen ügynek) a teljes vonatkozó bírságkiszabási gyakorlatot áttekintse és ennek alátámasztásul a határozatok széles skáláját hivatkozza és mutassa be.

⁶ https://kuria-birosag.hu/sites/default/files/joggyak/a_kozigazgatasi_birsagok_vizsgalati_targykorben_joggyakorlat-elemzo_csoport_osszefoglalo_velemenye.pdf

33. A Felülvizsgálati Ítélet által érintett eljárás tárgyát a régi Kbt. 128.§ (2) bekezdésében foglalt kötelezettség megszegése képezte. A hivatkozott bírságkiszabási gyakorlat szintén az említett jogszabályhely megsértésével kapcsolatos gyakorlat. Az Indítványozó a korábbi esetek fényében indokolatlan (illetve másik megközelítésből okszerűtlen) bírságkiszabás alátámasztásaként hivatkozott a táblázatban feltüntetett alpercsi határozatokra, míg a Hatóság, mint alperes bemutatthatott volna olyan határozatokat (amennyiben lettek volna ilyenek), amelyekben a táblázatban foglalt két korábbi határozatban meghatározott szankciókhoz képest súlyosabb szankciókat alkalmazott. Ilyen határozatok bemutatására alperes részéről nem került sor, mivel az Indítványozó által bemutatott jogesetek a megsértésével kapcsolatos joggyakorlatot hitelesen mutatják be.

A Kúria kijelentette, hogy "[e]mellett az alperes [a Hatóság] nincs elzárva attól, hogy korábbi gyakorlatán változtasson." Álláspontunk szerint jogállami keretek között mindez csakis abban az esetben helytálló, ha a korábbi gyakorlat jogi szempontból aggályos, az jogszabállyal ellentétes, de mindenekelőtt, ha az eltérés kellően indokolt és erre vonatkozó részletes indokolási kötelezettségének a hatóság eleget is tesz. Ezen kijelentésével a Kúria lényegében azt szentesíti, hogy a hatóságok ugyanazon jogszabályi rendelkezés azonos vagy hasonló súlyú megsértéséért bizonyos jogalanyokkal szemben súlyosabb, míg másokkal szemben lényegesen enyhébb jogkövetkezményeket alkalmazhatnak, ami a törvény előtti egyenlőség követelményét (az egyenlő bánásmód elvét) nyilvánvalóan súlyosan sérti, egyben úgyszintén sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, hiszen a Kúria kijelentése alapján a közigazgatási hatóságok bármikor szabadon változtathatnak gyakorlatukon (csupán arra kell figyelniük, hogy a jogszabály által kijelölt, meglehetősen tág keretek között maradjanak az alkalmazott hátrányos jogkövetkezmény, szankcionálás tekintetében).

34. **Összegezve: A fent részletezett indokok miatt a Hatóság diszkriminatív módon, a törvény előtti egyenlőség követelményébe ütközően hozta meg az Indítványozóval szembeni Határozatát, amelyet a Kúria – szemben az Elsőfokú Bíróság és a Másodfokú Bíróság döntésével – szentesített. Mindez nyilvánvalóan és súlyosan sérti a törvény előtti egyenlőség, a diszkrimináció tilalma és a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog alkotmányos alapelvét.**
35. Amennyiben a Kúria szabad utat ad egy olyan gyakorlatnak, hogy a hatóságok saját belátásuk szerint bármikor változtathatnak a gyakorlatukon (még ha a mérlegelés tekintetében a jogszabályi keretek között is teszik ezt), akkor azzal szükségszerűen kimondja, hogy a hatóságok azonos jogsértéseket belátásuk szerint nagyságrendekkel eltérő súlyosságú jogkövetkezményekkel szankcionálhatnak. Álláspontunk szerint mindez sérti az Alaptörvény XV. cikkét és lehetőséget ad egy következetlen, szubjektív és az Alaptörvény XXIV. cikkébe ütköző hatósági gyakorlat kialakulásának, illetve fenntartásának. Nyilvánvalóan elkerülendő egy olyan helyzet, hogy a hatóságok ne legyenek "kötte" a saját maguk által kialakított gyakorlathoz. Egyben fontos, hogy ne legyen automatikusan, pusztán azért jogszerű egy olyan

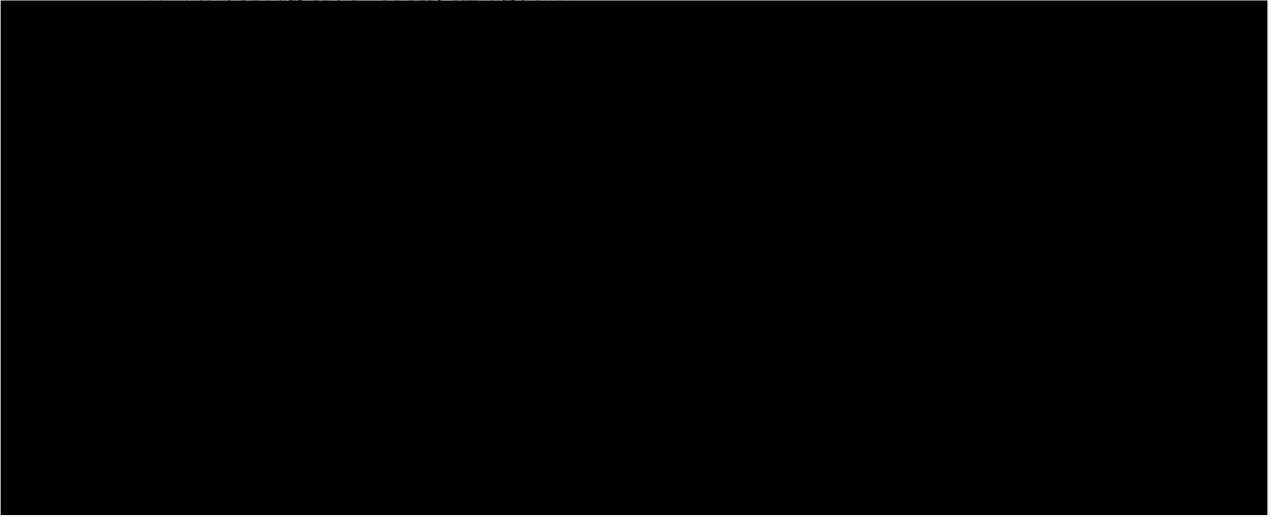
hatósági döntés, amelyet a jogszabály adta keretek között hozott ugyan meg a hatóság, azonban az lényegesen eltér az adott hatóság által azonos jogsértések esetén alkalmazott szankcióktól (adott esetben azért, mert az eljáró hatóság azonos szempontokat teljesen eltérően ítél meg). Ehelyütt hivatkozunk a német "*Selbstbindung der Verwaltung*" elvére, amely szerint a törvény előtti egyenlőség, a diszkrimináció tilalma és a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogalkotmányos alapelvnek érvényesítése érdekében a hatóságok főszabály szerint kötve vannak a saját maguk által kialakított gyakorlathoz és az attól való eltérést külön, megfelelően és részletesen indokolniuk kell. Mindez pontosan a törvény előtti egyenlőség, a diszkrimináció tilalma, valamint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog alapelvnek érvényesítését, és így a jogbiztonságot és a jogegyenlőséget szolgálja.

36. Megítélésünk szerint a Felülvizsgálati Ítélet megsemmisítése megfelelően orvosolná a fent említett alapjogsérelmeket.

(6) KÉRELEM

37. **Kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Felülvizsgálati Ítélet, azaz a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.730/2018/11. sz. ítélete Alaptörvény-ellenes, mivel sérti az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdésében meghatározott törvény előtti egyenlőséghez való jogot és a XV. cikkének (2) bekezdésében foglalt diszkrimináció tilalmának elvét, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot, és erre tekintettel semmisítse meg a Felülvizsgálati Ítéletet, vagyis a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.730/2018/11. sz. ítéletét.**

(7) EGYÉB NYILATKOZATOK

38. Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére tekintettel nyilatkozunk, hogy az Indítványozó az alkotmányjogi panasz, illetve a személyes adatainak zártan kezelését kéri.
39. Nyilatkozunk arról, hogy nem kezdeményeztünk perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben.
-

1. sz. Melléklet